

ἀγριολογῶ (II) ἀμάρτ. ἄγριον γῶ Μακεδ. (Κατα-
γ. Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγρία καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λογῶ,
πρὸ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247 κέξ.

Βοτανίζω τὴν ἄγρωσιν μετὰ τὴν αὐξησιν τοῦ σπαρ-
τοῦ, ἐκρίζω τὰ παράσιτα χόρτα ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, ἀφοῦ
ἄγρηθῇ τὸ σπαρτόν. Συνών. βοτανίζω.

ἀγριολουβάνα ἡ, ἀμάρτ. ἀρκολουβάνα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λουβάνα.

Τὸ φυτὸν βίκος ὁ Κύπριος (vicia Cypria).

ἀγριολουβῆ ἡ, Σίφν. ἀρκολουβῆ Κύπρ. ἀρκο-
λουβῆ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λουβῆ.

Τὸ φρύγανον ἐφέδρα ἢ καμπυλόπους (ephedra campy-
lopoda) τῆς τάξεως τῶν γνετωδῶν (gnetales). Πβ.
ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 9 (1926) 442. Συνών. καμπόχορτο,
κοντυλόχορτο, πολυκόμπι, πολυτρίχι. [**]

ἀγριολούλουδο τό, κοιν. ἀγριουλέλουδου Στερελλ.
(Αἰτωλ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λουλούδι.

1) Πᾶν φυτὸν τοῦ ἀγροῦ ἐμφανῶς ἀνθοφόρον (πβ.
ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 76). 2) Τὸ
φυτὸν berteroa stricta varia pindicola τῆς τάξεως τῶν
σταυρανθῶν (cruciferae) Ἦπ. [**]

ἀγριολουπινάρι τό, ἀμάρτ. ἀγριολοιδινάρι Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λουπινάρι.

Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριολουπινῆς, ὁ ἰδ. : Ἄμε-
ς τὰ βουνὰ νὰ φάῃς δῖβόλα καὶ τριβόλα, ἀγριολοιδινάρι
(ἐπωδ.) [**]

ἀγριολούπινας ὁ, ἀμάρτ. ἀγριολοιδίνας Κρήτ.
ἀγριολοιδίνο τό, Πελοπ. (Λακων.) — ΠΓεννάδ. 419 ἀγριο-
λοιδίνο Κρήτ. ἀγριολοιδίνο Κρήτ. ἀγριολοιδίνο Ζάκ.
ἀγριολοιδίνο Λεξ. Βερ. 147 ἀγριολοιδίνο Τσακων.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀγριολοιδίνο.

1) Φυτὰ τῆς οἰκογενείας τῶν ὀσπρίων τῆς τάξεως τῶν
ψυχανθῶν (papilionaceae) α) Τοῦ γένους τοῦ θέρ-
μου (lupinus) καὶ ἰδίως θέρμος ὁ στενόφυλλος (lupinus
angustifolius), ὁ τῶν ἀρχ. ἄγριος θέρμος (Διοσκ. 2,133)
Λεξ. Βερ. 147. Συνών. ἀγριόθερμος, ἀγριολοιδίνας.

β) Θέρμος ὁ δασύς (lupinus hirsutus) Ζάκ. γ) Ἡ
ἀγριοκουκῆς α 1 γ, ὁ ἰδ. Κρήτ. Πελοπ. (Λακων.) 2)
Ὁ τῶν ἀνωτέρω φυτῶν καρπὸς ἐνθ' ἄν. [**]

ἀγριολουπινῆ ἡ ἀμάρτ. ἀγριολοιδινῆ Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λουπινῆ.

Ἡ ἀγρία λουπινῆ, θέρμος ὁ στενόφυλλος (lupinus
angustifolius) τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (legu-
minosae). Συνών. ἀγριόθερμος, ἀγριολοιδί-
νας α 1 α. [**]

ἀγριολουπίνι τό, ἀμάρτ. ἀγριολοιδίνι Λεξ. Βερ.
147 ἀγριολοιδίνι Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λουπίνι.

Τὸ φυτὸν θέρμος ὁ λευκός (lupinus albus) τῆς τάξεως
τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae). [**]

ἀγριολυθιάζω ἀμάρτ. ἀγριολυθιάζω Πελοπ.
(Μάν.) ἀγριολυθιάζω Πελοπ. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριόλυθο.

Κρεμῶ ἄγρια σῦκα εἰς τὰς ἐξημερωμένας συκάς, ἵνα
ὑποβοηθήσω τὴν γονιμοποίησιν ἐνθ' ἄν. : Αὐτὸς τοῖς ἔχει
ἀγριολυθιάσει τοῖς συκῆς κ' ἔχει γερά τὰ σῦκά του Λακων.
Πβ. ἀγριόλυθο.

ἀγριόλυθο τό, ἀμάρτ. ἀγριόλυθο Πελοπ. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λυθί.

Ὁ ἄγριος ὀλυνθος, τὸ ἄγριον σῦκον.

ἀγριόλυκος ὁ, πολλαχ. ἀγριόλυκος Πελοπ. (Τρίκκ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. λυκος.

I) Ὁ πολὺ ἄγριος λυκος Πελοπ. (Τρίκκ.) II) Ζιζά-
νια τῶν σιτηρῶν 1) Εἶδη ὀροβάγχης (orobanche) τῆς
τάξεως τῶν ὀροβαγχιδῶν (orobanchaceae) πνίγοντα τὰ
σιτηρὰ Κεφαλλ. κ. ἄ. — ΘΧελδράχ 67. 2) Τὸ ζιζάνιον
βελλαρδία ἢ τρισσόχειλος (bellardia trixago) τῆς τάξεως
τῶν τραχυφυλλιδῶν (borraginaceae) πολλαχ. Συνών.
σιταρόλυκος. [**]

ἀγριόλυρα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριόλυρα Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ πιθανῶς τοῦ ἀρχ. οὐσ.
ὀλυρα.

Εἶδος τοῦ φυτοῦ αἶρας.

ἀγριόλωλος ἐπιθ. Κρήτ. Ρόδ. — Λεξ. Περίδ. ἀγριό-
λולים Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄγριος καὶ λωλός. Πβ. τὸ ὅμοιον
κατὰ τε τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν σημ. μεσν. ἐπιθ. ἀγριό-
μωρος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ ὑπερβαλλόντως παράφρων Θράκ. (Ἀδριανούπ.)
Ρόδ. — Λεξ. Περίδ. 2) Ὁ σφόδρα φοβισμένος, περι-
δεής, περίτρομος μέχρις ἄλλοφροσύνης, ἐπὶ ἀγρίου ζώου
συλλαμβανομένου Κρήτ.

ἀγριομαϊντανός ὁ, ΘΧελδράχ 41.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μαϊντανός.

Τὸ ἀγριόχορτον σέσελι τὸ ἐτήσιον (seseli annuum)
τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae). [**]

ἀγριόμαλλον τό, Πόντ. (Κοτύωρ.) ἀγριόμαλλον Πόντ.
(Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μαλλί.

Τὸ τραχὺ ἔριον τῶν προβάτων.

ἀγριομανητό τό, (I) ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,210 (ἐκδ.
Μαρασλή).

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριομανῶ. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ.
ἀγκουσομανητό ἐκ τοῦ ρ. ἀγκουσομανῶ.

Ἡ ὕλομανία, ἡ ὑπερβάλλουσα βλάστησις κλώνων καὶ
φύλλων : Ποίημ.

Μέσ' ἔς τὸ σκοτάδι τὸ βαθὺν χιλιόχρονο ρουπάκι
φοβέριζε τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἀγριομανητό του

(ρουπάκι = εἶδος δρυός).

